

סטטיסטיקה תשעה תיירים תמימים

1,751,826 תושבי ישראל אינם מבודדים כל כך, כפי שאפשר היה לחשוב לאור פגעי שנת גינבה. מדי חודש מצטרפים אליהם בכל זאת כמה אלפי תיירים מכל קצות היבשה, הנשארים בארץ, בממוצע, 55 יום.

משך ששת החודשים הראשונים של השנה, למשל, ביקרו בארץ 23,467 תיירים (כינוי הם: 458 צליינים). חלקם הנכבד (8,517) בסך הכל בא מארצות-הברית. רבים אחרים באו מאנגליה (2,752), צרפת (1,747), דרום אפריקה (1,214) ותורכיה (967).

בקבוצות פחות מרוכזות באו, כפי שגילה השבוע הירחון הסטטיסטי לישראל, התיירים מברזיל (256), קפריסין (223) ואיטליה (8).

מעניינים עוד יותר: מיניעי הביקורים. הרוב המכריע (15,185) בא למטרות תיור גרידא. מיעוט ניכר (2090) בא לבקר קרובים. אחרים באו בשליחות ממשלתם או מוכרי רות אוי"ם (616), לשם הפועות אומנות וספורט (275) ואפילו למטרות ריפוי (40).

אולם למטרה חשובה, אך לא תוריסטית, באו מעטים מאד בכל זאת. רק תשעה תיירים תמימים, מבין 23 אלף תיירי המחצית הראשונה של 1955, באו ארצה לשם השקעת הון. אחרי הכל היו אלה עוד החודשים שלפני זינוק סילון הנפט בחוליקאט.

המשק

יצוא או מוות

יצוא ישראלי הרוצה לשווק את סחורתו לחוץ-לארץ זקוק לכמה דברים יסודיים. אם הוא יצוא גדול, מוכר, מבוסס, הקשיים היעדרים לפניו אינם גדולים כל כך. כל בנק מכובד יספק לו את האשראי הדרוש לרכישת חומרי גלם בחוץ לארץ, לממן את פועליו ולתווך עד הגיע ההכנסות הממשיות במסבע חוץ.

אולם אם היצוא, הוא יצוא קטן או יצוא מתחיל, זקוק הוא להרבה יותר מאשר אש"ר במסבע זר. הוא זקוק לעצה, להדרכה, לאוון מקצועית קשבת. לאף בנק מדינה בנקים הקיימים בארץ אין המנגנון הדרוש לכך.

כמו באנגליה. השבוע נפתח בתלאיבי הבנק הישראלי לייצוא. מטרתו: לשרת את היצואן הקטן. מייסדיו: האחים מאיר, היצואנים הגדולים ביותר בישראל, בשיתוף הון שווייצרי ובריטי.

הסכיר האם הצעיר מרדכי, מנהלו הכללי של הבנק החדש, במסיבת הפתיחה הצנועה: "אנו נעודד במיוחד את היצואן הקטן להפש שוקים בחוץ לארץ. כמו אנגליה, חייבת גם ישראל לחשוב במושג של ייצוא מוות".

אורחים בן האיש הגדול

כוכב היום היה גבר גבוה, כשרני, בעל צוואר קצר וסני בולדוג תוקפני. שעריו היבלוניים היה מסורק לאחור. רנדולף צירציל, מהדורה צעירה של אביו המפורסם הינו סטון, ישב בין האורחים הנכבדים שבאו להניח את אבן הפינה לאולם הסניון החדש. על הכרמל, על-שם ווינסטון צירציל. הבן ייצג את אביו הישיש.

נואם רדף נואם, רק האורח האנגלי שתק כדג. לבסוף בא החלק המעשי של הטקס. או קם רנדולף, לבוש החליטה המהודרת, חתם על מגילת היסוד, הסמין את המגילה בכור המוכן — וניגש לעבודה.

אלא שבמקום להתספק בהטלת כפית בטון בתנועה מעודנת הרתגורל ולהשאיר את המליון לפועלי הבנין, גרף העתונאי המקצועי את המלט למקומו משך רבע שעה תמימה, מילא את החלל. אחר-כך נטל את אבן הפינה, הניחה במקומה בדייקנות, הכריז בקול דרמטי: "אבן זו הונחה כהלכה".

מה דעתו עלי... צירציל הבן ניגב את הזיעה, עלה לדוכן הנואמים, הקריא מיברק ברכה מאביו — שגם הוא עוסק בכנאות כהובי...". ללבבותינו האנגליים פועמים יחד עם ליבותיכם בימים קשים אלה, אמר רני דולף, "כי אתם עם התנועה ולכם חייבת האנושות חוב גדול".

אגב, הסביר, התנועה תורגם לאנגלית יפה * המסיבה המפורשת שתוכננה תחילה בוס לה. דמי הוצאותיה — אלפי ל"י — נתרמו לקרן התנועה. * חובבות שניה: ציור.

כובשי

סיפור האישי של

קר וזיעה קרה הרטיבה את חולצתי עד לחגורה.

פתאום נעצר הבחור שהלך לפני — מוסה שמו. היארתי לי שכבר הגענו לנקודת היערכות הסופית. הייתי קרוב לסוף השדרה ולא יכולתי לדעת מה מתרחש בדיוק. אז עברה ההודעה: הגענו — מכאן נסתער.

אחתי-שתיים התפרשנו. חוץ כדי ריצה מי ששתי את התת שלי ואת החגור. הכל בסדר. עכשיו יתחיל העסק.

פתאום — יריות! אחריהן כמה צעקות ותנועה חטופה באגף הימני שלנו. משהו התחרבן. בנייני כונתילה נראו בכירור על הפיסגה לפנינו ולא היתה שום סיבה ליריות. לבי ירד לרגליים. פתאום באה הקריאה: קדימה חברה! להסתער! עכשיו הייתי עד לגמרי.

ר-ט-ט-ט-ט קצוב

נקודה זו המשיך את הסיפור י. ק. התפרשנו. נשארו לנו מאה-מאתיים מטרים עד למטרה. היינו צריכים להתקדם בשקט עד לבניין הדרומי ובבת אחת לדפוק מכל

מכונות נעצרו בוואדי רחב וחולי, חברה ירדו. כאן היינו צריכים לחכות עד היציאה לדרך. היה כבר ברור לנו שלפנינו מסע די רציני. המפקד מסר את הפרטים עוד לפני היציאה מן הבסיס ואנחנו ידענו שהמטרה היא כונתילה, במדבר פארן. כך התחיל סיפורו של הטוראי ב. ג.

הוא המשיך: "למעשה, תיארונו לעצמנו שיקראו אותנו לגיב, ברגע ששמענו על ההתקפה המצרית על החברה בניצנה. אנחנו כבר רגילים לקונדסים בגבולות — אבל ה"פעם זה פשוט לא היה פייר. בקיצור — ידענו שמישהו יצטרך לתת להם שיעור."

"כמה דקות אחרי שמונה עברו הרצים בין החברה: לקום, יוצאים!"

משהו התחרבן...

מזערה מושדוש שעות הלכנו, המ"ש ש"ך ב. ג. הדרך לא היתה קשה ביותר — מישור חשוף וסלעי, בו פגשנו מדי פעם ערוץ חולי יבש. כמה שיחים יבשים ולפעמים אשל מעות היו הסימנים היחידים של חיים בגוף החום-בהיר. האוויר נעשה יותר ויותר

רגליו, לא שיער כי אפילו ברק יכול להפעיר לו.

שני חורים עמוקים בקיר החדר היו הג'זק היחיד בתקריט זה. הרובוט נשאר בריא ושלם.

ביום שני השבוע, הגיעו הרובוט, שגוב הוא 2,76 מטרים, בעליו וממציאו יחד עם קונפראנסייה וינאי וטכנאי לנמל חיפה בארץ ירושלים. לישראל הגיע הרובוט לאחר מסע בשווייץ, גרמניה, אוסטרליה, אנגליה, דניה, פינלאנד ונורבגיה.

סיפר שטויאר כי החל בבניית רובוט כבר לפני 12 שנה, שעה שהעולם היה עסוק בהמצאת אמצעי מלחמה חדישים. תחילה היה זה רובוט פרימיטיבי שהודרך באמצעות קווי טלפון. אחריו בנה רובוט שני בעל כושר תנועה. לאחר שנוכח כי ניתן להדריכו בעזרת אלחוט בנה רובוט שלישי שנע בעזרת תשדורות אלחוטיות, עד שהגיע לב"טוף לבניית רובוט רביעי משוכלל, עונה לשאלות, מוליך סיגריות, צועד לכל הצדדים, מנגן במפוחית-פה ויודע אפילו לבצע מעשי-הטוטים בעזרת קוסם.

טיוור ברחובות באול. מקור כל תכונותיו של הרובוט נתון בחוץ שאינו אלא תסכוכת של חוטים, חיבורים, מפסקים ומגנריות, הנראים כמכשיר אלקטרוני מסובך ביותר המהווה את מוחו של הרובוט והמופעל על-ידי קליטת-הגלים השונים.

תחילה היה זה הובי, כעת זהו מקצוע.

מאד כימי המלך גיימס הראשון האנגלי (1611). זה, לדבריו, היה תרגום יפה ואילו עתה באו בני-דודו האמריקאים, ותרגמו את ספר הספרים בצורה מסורסת ומבישה. ממש חבל.

שאלו אותו העתונאים: "מה דעתך על מצבנו המדיני, הכלכלי, הבינלאומי?"

בנו של האיש הגדול לא ידע לענות. "היי, איך קרא, אני בסך הכל יום אחד כאן. איך אתם רוצים שאדע מה מצבכם?"

אחר נטל את זרוע אשתו התמירה, נכנס למכונית שהמתנה להם.

איש העתיד מסי 1

גשמי-זעף ירדו בקופנהאגן, בירת דניה, בלפים ורעמים הרעידו את הבתים, כשנשמעו עו לפתע צעדים כבדים ואיטיים מחדר היקומה הראשונה באחד מבתי-המלון שבקיר. עובדי הבית נבהלו, חיפשו מפתח לחדר הנעול. פתאום נשמעה חבטה גדולה, קיר הבית נרעד.

כשנפרצה הדלת נגלה לפנינו האנשים איש פלדה מכף רגל ועד ראש, תקוע ברגליו עמוק בקיר החדר. היה זה רובוט שהופעל על-ידי הברקים המשרדים וזמרי-חשמל לכל עבר.

מדליק סיגריה ומנגן במפוחית. כשהגיע לפנות ערב בעל-הרובוט-מהנדס השווייצרי הגמון והשתחרר פטר שטויאר (35) לחדרו, נזכר כי העמיד את הרובוט שלו בפינת החדר, אך לא פירק את הסוללות שבי

שדה-הקרב: חצייהאי סיני

ותרא שרה את בן הגר המצרית... ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת וזאת בנה, כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני, עם יצחק... וישכם אברהם בבוקר ויקח לחם וחמתיים ויתן את הגר, שם על שכמה, ואת הילד, וישלחה... ויהי אלוהים את הגער, ויגדל, וישב במדבר, ויהי רובה קשת. וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצריים..."

השבוע פרצו כוחות צבא-ההגנה למדבר פארן, הנחיתו בכונתילה מכה על בנין של ישמעאל. חזירה רשמית ראשונה זו לשטח חצייהאי סיני (מאז פעולת אבר-עגילה בסוף מלחמת העצמאות) סימלה את חשיבותו הצבאית המורשת של חצייהאי, שהפך בידי המצרים לבסיס הצבאי המכריע נגד ישראל. פרטי השטח, המצטרף החל מהשבוע למפת האזור הישראלי המשכיל:

* * * **השטח:** 61,000 קילומטרים מרובעים, 11% מכל שטחה של מצריים, כמעט פי שלוש משטחה של מדינת ישראל (21,000 קילומטרים מרובעים). אורכו כ-350 ק"מ מצפון לדרום, רוחב 125 ק"מ ממזרח למערב.

* * * **האוכלוסיה:** 37,897 נפש, לפי הספירה האחרונה (משנת 1947). רובם נודדים.

* * * **מעמד מדיני:** חצייהאי, אשר לפי אסכולה אחת לאסיה ולפי אסכולה אחרת לאפריקה, מההחזו מנהלי נפרד, בראשות מושל. הגבול הבינלאומי נקבע סופית בשנת 1906 על-ידי הסכם בין הממלכה העותומנית (ששלטה בארץ ישראל) ובריטניה (ששלטה במצריים).

* * * **מבנה פופולרי:** הרמה הצפונית, המהווה כשני-שלישים של חצייהאי, היא מישור של אבן-סיד ואבן-צור, עם כמה אזורים של חול רך ודיונות, בעיקר בצפון-מערב. מצויים בו חזויות רדודים, שהעיקרי בהם הוא אל-עריש. בדרום מתרומם חצייהאי לרכסי-הרים גבוהים מאד, חטובים מאבן-שחם (גיבל תיח).

* * * **אוצרות טבע:** החוד הדרומי עשיר במחצבים, בין השאר נפט וגחוש.

* * * **היסטוריה:** בתקופה מסוימת שלטו בחצייהאי תושבי פטרה הערביים, אולם ברוב תקופות-קדם שלטו בו מלכי מצריים, שהפעילו את מטרות-ההנושות. חצייהאי היה מפגש לשויות, שהביאו לו את כל תרבותי קדם, דבר שעודד את היצירה התרבותית המקומית, שמרכזה היה פולחן אל-הירח סין (אולי מכאן השם סיני). האלף-בית הסיניאית, שנמצא במקום, נחשב לאבי האלף-בית הכנעני, הערבי והיווני. בסיני נמצא לפני מאה שנה אחד מכתבי-היד העתיקים ביותר של התנ"ך, ולרגלי הריסובל נמצא אחד המנונים העתיקים ביותר בעולם. על שם קטרינה הקדושה.

* * * **דרכים:** שתי הדרכים העתיקות ביותר: הדרך המובילה לאורך חוף הים התיכון, ממנה מסתעפת הדרך המובילה מאל-עריש מורחה לאורך הגבול הדרומי של ישראל, דרך ניצנה וכונתילה, עד טבה מדרום אלילת, (ב) הדרך המובילה לאורך חוף מפרץ סואץ ומפרץ אילת. בדרך זו הלכו, כמשוער, בני-ישראל בצאתם ממצריים.